

Incîl ji bo Zarokan pêşkêş dike

Cejna Vejînê ya Yekem

Hatiye Nivîsandin ji hêla: Edward Hughes

Nîgarkirî ji hêla: Janie Forest
Alastair Paterson

Adaptkirî ji hêla: Lyn Doerksen

Wergerandin: www.christian-translation.com

Hilberîner: Bible for Children
www.M1914.org

©2021 Bible for Children, Inc.

Lîsans: Mafê we heye ku hûn vê çîrokê kopî bikin an çap bikin,
heya ku hûn wê nefroşin.

1

Xanim li ser çiyayê
dengbêj sekinî, çavên wê
yên xemgîn li dîmenek
xedar dinihêrîn. Kurê
wê dimir. Diya
Meryem bû, û ew
li nêzîkî cihê ku
Îsa li ser xaçê
hatibû nixumandin
rawesta.

2

Ev hemû çawa çêbûn?
 Çawa Îsa dikaribû
 jiyanê ewqasî bedew
 bi vî awayî biqedand?
 Ma Xwedê çawa
 dikaribû ku
 Kurê Wî li
 ser xaçê
 were qefilandin
 û li wir bimire?
 Ma Îsa xeletiyek
 kir ku Ew Kî bû?
 Ma Xwedê têk çû?

3

Na! Xwedê têk neçû. Îsa
 tu xeletî nekiribû. Îsa
 her gav dizanibû ku ew ê
 ji hêla mirovên xerab ve
 were kuştin. Hê dema ku
 Îsa zarok bû, kalemêrekî
 bi navê Simeon ji
 Meryemê re gotibû
 ku xemgînî li pêş e.

4

Çend roj beriya kuştina
 Îsa, jinek hat û rûnê bîhnxweş
 li lingên wî rijand. "Ew pera
 badide." "Wê xebatek baş kir," Îsa got.
 "Wê ji bo veşartina min kir." Çi gotinên xerfî!

5

Piştî vê yekê, Cihûda, yek
 ji diwanzdeh şagirtên Îsa,
 qebûl kir ku forsa bi 30
 zîv bide serekên kahînan.

6

Di Cejna Derbasbûnê ya Cihûyan
 de, Îsa xwarina xwe ya dawîn bi
 şagirtên xwe re xwar. Wî li ser
 Xwedê û sozên Wî yên ku ji wî
 hez dikin tiştên ecêb ji wan re
 got. Hingê Îsa nan û piyalek da
 wan ku ew par ve bikin. Ev bûn
 ku wan bînin bîra xwe ku laş
 û xwîna Îsa ji bo
 lêbihûrtina
 gunehan
 hatiye dayîn.

7

Hingê Îsa ji hevalên xwe re got ku ewê bê
 îxanetkirin, û ew ê birevin. "Ez ê nerevim,"
 Peter israr kir. "Berî ku dîk bang bide,
 tê sê car min înkâr bikî."

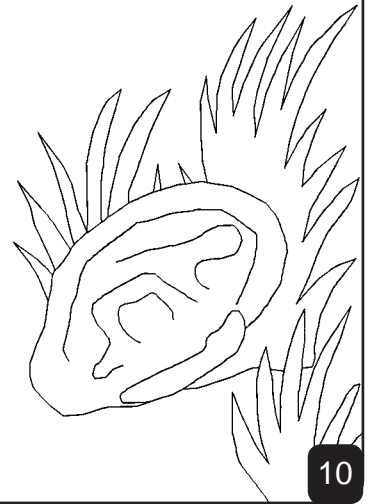
8

Paşê wê şevê, Îsa çû
dua kir li Baxçeyê
Gêtşemanyê.
şagirtên ku bi wî re
bûn ketin xew. "Ya
Bavê min," Îsa dua
kir, "... Bila ev kasa
tehl ji min derbas
bibe. Lêbelê, ne wekî
ku ez dixwazim, lê
wek ku tu dixwazî."

9

Ji nişkê ve elaletek bi
rêberiya Cihûda çû
nav baxçe. Îsa li ber
xwe neda, lê Petrûs
guhê zilamekî birî.
Qusa bi bêdengî
destê xwe danî ser
guhê wî mirovî û
jêkirin. Îsa dizanibû
ku girtina Wî beşek ji
daxwaza Xwedê ye.

10

Elaletê Îsa bir mala Serokkahîn. Li wir, rêberên
Cihûyan gotin ku divê Îsa a bimire. Li nêzîk, Petrûs
li kêleka agirê xizmetkaran
sekinî û temaşe kir. Sê
caran mirovan li Petrûs
mêze kir û gotin: "Tu bi
Îsa re bûyî!" Sê cara
Petrûs ew înkâr
kir, çawa ku Îsa
got ku ewê
bikira. Petrûs
jî nifir kir û
sond xwar.

11

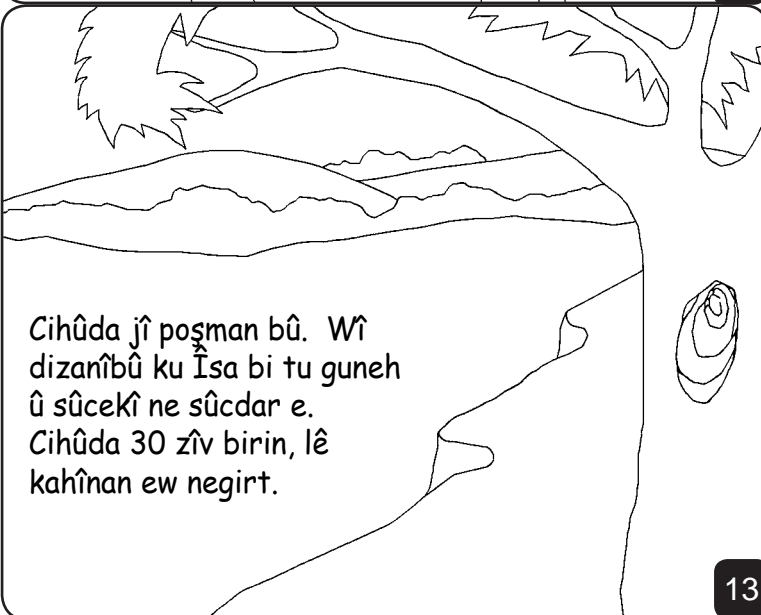
QÎQÎQA DÎK

Tam wê gavê, dîk bang da.
Ew mîna dengê Xwedê ji
Petrûs re bû. Petrûs
gotinên Îsa tîne bîra xwe,
Petrûs bi hêrs giriya

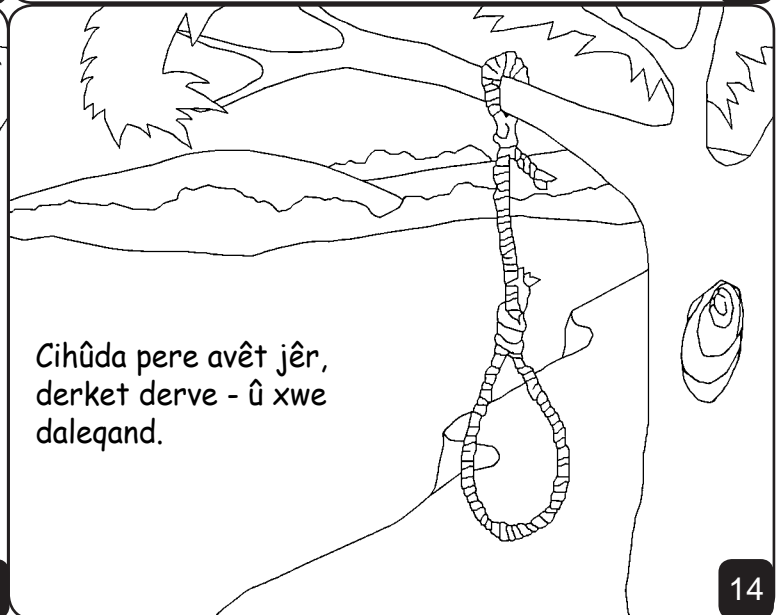
12

Cihûda jî poşman bû. Wî
dizanîbû ku Îsa bi tu guneh
û sûcekî ne sûcdar e.
Cihûda 30 zîv birin, lê
kahînan ew negirt.

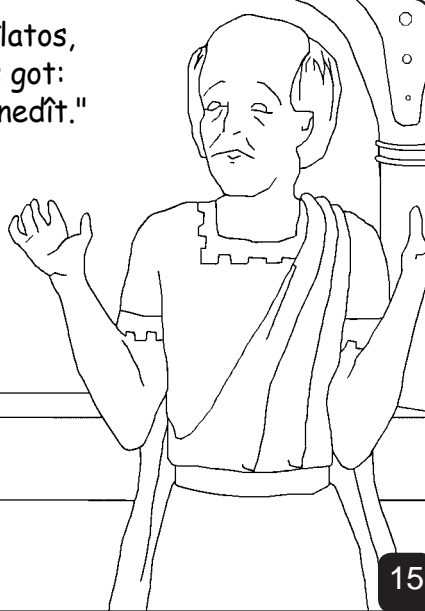
13

Cihûda pere avêt jêr,
derket derve - û xwe
daleqand.

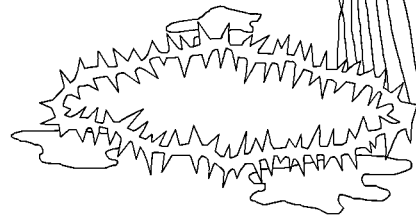
14

Kahînan Îsa anîn pêş Pîlatos,
waliyê Romayê. Pîlatos got:
"Min tu sûcê vî Mirovî nedît."
Elalet digirî û digot:
"Wî xaç bike,
wî xaç bike!"

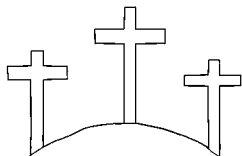
15

Di dawiyê de Pîlatos teslîm
bû û Îsa mehkûm kir ku li ser
xaçê bimore. Leşkeran li
Jesussa dan, tif kirin rûyê wî
û ew kirin qamçiyar. Wan ji
stiriyên tûj ên dirêj tacek
zalim çêkir û li serê wî dan.
Hingê wan Wî li xaçê darîn
xist ku bimore.

16

Îsa her gav dizanibû ku Ew ê wusa bimore. Wî her
weha dizanibû ku mirina wî dê ji gunehkarên ku
baweriya xwe bi Wî tînin, bibexşîne. Du sûcdar
li kêleka Îsa hatin xaçkirin.
Yekî bawerî bi Jesussa anî -
û çû Bihîştê. Yê din nekir.

17

Piştî êşa bi saetan, Îsa got:
"Temam bû" û mir. Karê wî
temam bû. Hevalan ew di
gora taybet de veşartin.

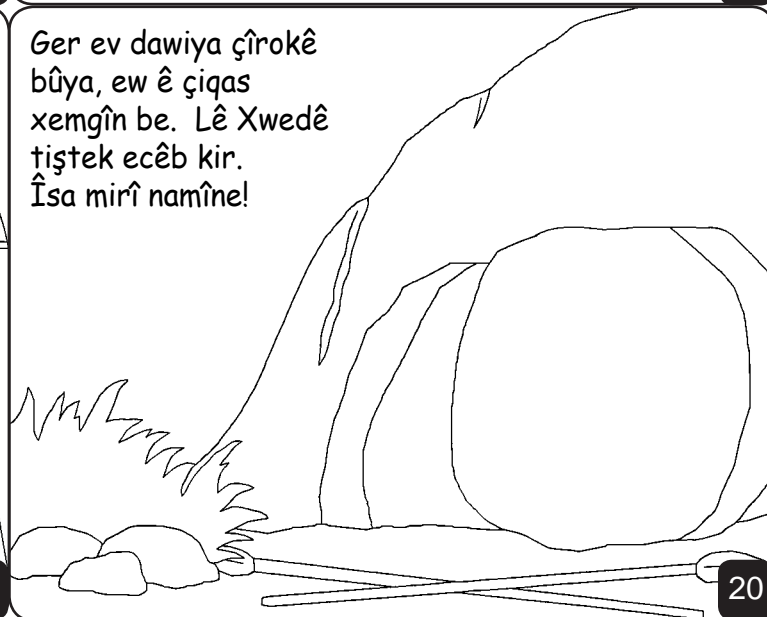
18

Paşê eskerên Romê
tirb mor kirin û
nobet girtin. Naha
kes nekare bikeve
hundur - an derkeve.

19

Ger ev dawiya çîrokê
bûya, ew ê çiqas
xemgîn be. Lê Xwedê
tişteke ecêb kir.
Îsa mirî namîne!

20

Serê sibê roja pêşî ya heftiyê,
hin şagirtên Îsa dîtin ku
kevîrê ser gorê ji cihê
xwe gindiriye. Gava
ku wan li hundir
mêze kir, Îsa
êdî ne li wir bû.

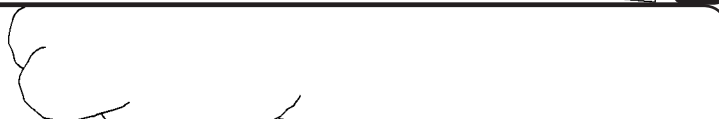
21

Jinîkek ma, li ser gorê digiriya.
Îsa jê re xuya bû! Ew bi şahî
vegeriya û ji şagirtên din re
got. "ÎSA JIYAN E! ÎSA
JI MIRIN W DERVE KETI!"

22

Zûtîrekê Îsa hate cem şagirta, û destên
xweyî qurmkirî nîşanî wan da. Rast bû.
ESSA D AGSA JI B! Wî Petrûs efû kir ku
wî înkâr dike û ji şagirtên wî re got ku bila
ew ji her kesî re li ser wî bêjin. Paşê Ew
vegeriya ezmana ku jê hatibû.

23

Cejna Vejînê ya Yekem

Çîrokek ji Peyva Xwedê, Incîl,

hatiye dîtin li

Metta 26-28, Lûqa 22-24,
Yûhenna 13-21

"Ketina Gotinên Te Ronahiyê Dike."
Zebûr 119:130

24

Ev çîroka Pirtûka Pîroz ji me re qala Xwedayê me yê
hêja dike ku me afirandiyê û yê ku dixwaze hûn Wî nas bikin.

Xwedê dizane ku me tiştên xerab kirine, ku ew guneh bi
nav dike. Cezayê guneh mirin e, lê Xwedê ji we pir hez dike Wî
Kurê xwe yê yekta, Îsa şand ku li ser Xaçê bimire û ji ber
gunehên we bê cezakerin. Hingê Îsa vegeriya jiyane û çû mala
xwe ya Bihuştê! Heke hûn bi Îsa bawer dikin û jê daxwaz dikin
ku gunehên we bibexşîne, Ew ê wiya bike! Ew ê niha were û
di nav we de bişî, û hûn ê her û her bi wî re bişî.

Heke hûn bawer dikin ku ev rastî ye, ji Xwedê re vê bêjin:
Îsa ê delal, ez bawer dikim ku tu Xwedê yî, û bûyî mirovek ku ji
bo gunehên min bimire, û naha tu dîsa dişî. Ji kerema xwe were
jiyana min û gunehên min bibexşîne, da ku ez niha jiyane nû
bidim, û rojek were û ez ê her û her bi te re bim. Alîkariya min
bike ku ez gura te bikim û ji bo Te wek zarokê te bişîm. Amîn.

Incîlê bixwînin û her roj bi Xwedê re bipeyivin! Yûhenna 3:16

26

Dawî

54

60

25